

## Sprawozdanie

Wydziału krajowego z projektem ustawy o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

### Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 9. Października 1884 uchwalił Wysoki Sejm projekt ustawy o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia jak /.

Alegat I.

Pismem z dnia 26. Września 1887 L. 8.570/pr. zawiadomiło c. k. Prezydum Namiestnictwa Wydział krajowy, iż projekt ten nie otrzymał Najwyższej Sanckeyi, a zarazem podało do wiadomości Wydziału krajowego przytoczone w dotyczącym reskrypcie c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 9. Sierpnia 1887 L. 15.002 powody, które wpłynęły na odmówienie Sanckeyi.

Odnośny ustęp odezwy c. k. Prezydum Namiestnictwa opiewa jak następuje:

„Co do drugiego projektu ustawy o zabezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia, oznajmił Jego Ekscelencya pan Minister wyznań i oświecenia, że myśl przymusowego zabezpieczenia sama dla siebie może być tylko pożądaną, ponieważ jednak projekt ustawy zobowiązuje także patrona do udziału w odnośnych wydatkach, ponieważ zatem także i publiczne patronaty miałyby być w ten sposób obciążone, administracya państwa zaś zasadniczo uchyla się od zabezpieczania budynków w jej zarządzie zostających, a w uchwalonym projekcie ustawy nie uwzględniono uczynionego w swoim czasie ze strony c. k. rządu w odnośnej komisji sejmowej zastrzeżenia, iż przy pokryciu kosztów przymusowego zabezpieczania budynków kościelnych i plebańskich konkurencyja nie może mieć miejsca, przeto pomieniony projekt ustawy także nie mógł być sankcyonowany; przytem oznajmił Jego Ekscelencya pan Minister wyznań i oświecenia w powyżej powołanym reskrypcie, że projekt ustawy, któryby zaprowadzał przymusowe zabezpieczenie budynków kościelnych i plebańskich od ognia z pominięciem konkurencyi patrona, a więc jedynie ze względu na interes innych czynników konkurencyjnych nie natrafiłby na zarzuty ze strony Wys. c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia.

Wydział krajowy zdał o tem sprawę Wysokiemu Sejmowi. W skutek tego powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 16. Stycznia 1888 następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt do ustawy o przymusowym zabezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia z uwzględnieniem uwag w reskrypcie p. Ministra wyznań i oświecenia z dnia 9. Sierpnia 1887 L. 15.002 zawartych“.

**Alegat 2.** Wywiązując się z tego polecenia Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi w załączeniu  $\cdot/\cdot$  projekt ustawy, wypracowany w myśl powyższych wskazówek. Projekt ten zgadza się dosłownie z projektem uchwalonym przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 9. Października 1884 z wyjątkiem §. 2., do którego dodano ustęp drugi postanawiający, że c. k. rząd i fundusze pozostające w administracji państwowej nie są obowiązane do przyczyniania się z jakiegokolwiek tytułu do wydatków na ubezpieczenie i nie biorą też udziału w korzyściach z ubezpieczenia wynikających. Przedłożony niniejszem projekt, nie jest całkiem ściśle zastosowany do końcowego ustępu uwag c. k. Ministerstwa oświaty, gdyż nie wyłącza każdego patrona od obowiązku przyczyniania się do opłaty premii. Wydział krajowy proponuje w tym projekcie tylko uwolnienie c. k. rządu i funduszy w jego administracji pozostających od przyczyniania się do opłaty premii, z czem oczywiście łączy się także wyłączenie od udziału w wynikających z zabezpieczenia korzyściach. Do zaproponowania Wysokiemu Sejmowi takiego rozwiązania tej kwestyi skłoniły Wydział krajowy ważne powody. Wykluczenie patronów wszystkich bez różnicy od udziału w przymusowym ubezpieczeniu, które ma być niewątpliwie tylko dla dobra stron zaprowadzone, byłoby dla nich samych krzywdą znaczną, a niczem nie usprawiedliwioną, gdyż nie przemawiają za tem żadne zasadnicze względy. Wobec tego uważałby Wydział krajowy takie wyjątkowe traktowanie wszystkich patronów tylko wtedy za dopuszczalne, jeżeliby c. k. rząd z zasadniczych powodów tego się domagał. Tak jednak nie jest, gdyż z przytoczonego powyżej ustępu odezwy c. k. Prezydium Namiestnictwa wynika całkiem niewątpliwie, że c. k. Rządowi chodzi tylko o to, ażeby administracja Państwa, która zasadniczo uchyla się od zabezpieczania budynków w jej zarządzie pozostających, nie została zobowiązana w wypadkach publicznego patronatu do udziału w wydatkach na zabezpieczenie; przeciwko obciążeniu w ten sposób prywatnych patronatów nie podnosi c. k. rząd żadnych zarzutów.

Wydział krajowy sądzi przeto, że przedłożony projekt ustawy odpowiada właściwej intencji c. k. rządu, że zatem sankeyonowanie tego projektu nie powinno natrafić na przeszkody.

Z powyższych powodów wnosi Wydział krajowy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Lwów, dnia 8. Lipca 1888.

Marszałek krajowy:  
**J. Tarnowski w. r.**

Sprawozdawca:  
**Oktaw Pietruski w. r.**  
Członek Wydziału krajowego.

## Ustawa

z dnia . . . . . o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

### §. 1.

Komitet parafialny utworzony w myśl §. 13 ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. Sierpnia 1866 (Dz. ust. kr. XIV. z dnia 30. Grudnia 1866) powinien budynki kościelne i plebańskie w zakładzie asekuracyjnym bez przerwy ubezpieczać od ognia.

### §. 2.

Wydatki na rzeczzone ubezpieczenie mają być w ten sam sposób pokryte jak koszta stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich.

### §. 3.

Wynagrodzenie uzyskane za szkodę pożarem wyrządzoną wpływa do funduszu konkurencyjnego i jedynie użyte być może na odbudowanie lub naprawę budynku przez ogień zniszczonego lub uszkodzonego.

### §. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

---



## Ustawa

z dnia . . . . . o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

### §. 1.

Komitet parafialny, utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. Sierpnia 1866 L. 28 Dz. u. kr. powinien budynki kościelne i plebańskie w zakładzie asekuracyjnym bez przerwy ubezpieczać od ognia.

### §. 2.

Wydatki na rzeczne ubezpieczenie mają być w ten sam sposób pokryte, jak koszta stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich.

Jednakowoż c. k. Rząd i fundusze w administracyi państwowej pozostające nie są obowiązane do przyczyniania się z jakiegokolwiek tytułu do tych wydatków i nie biorą też udziału w korzyściach z zabezpieczenia wynikających.

### §. 3.

Wynagrodzenie, uzyskane za szkodę pożarem wyrządzoną, wpływa do funduszu konkurencyjnego i jedynie użyte być może na odbudowanie lub naprawę budynku przez ogień zniszczonego lub uszkodzonego.

### §. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.